

for en Domstol. Men denne Mand bliver indespærret, og han faar ikke dette Værn. Han anmoder altsaa om at faa en Redegørelse, for at han paa Grundlag af denne kan foretage det nødvendige Skridt ved Domstolene. Fik han nu denne Redegørelse? Ministeriet svarer den 3. November:

I Anledning af Deres Dags Dato modtagne Klage over, at De, der den 27. Oktober 1924 har udstaaet den Dem idømte Straf af 3 Aars Forbedringshusarbejde, indtil videre holdes tilbage paa Vestre Fængsels Sygeafdeling, skal man meddele, at Deres Sag undersøges, at Undersøgelsen fremmes det mest mulige, og at det af Undersøgelsen vil afhænge, hvilken endelig Bestemmelse der tages om Deres fremtidige Forhold.“

Det var altsaa det Standpunkt, jeg talte om. Hvad svarer nu denne Mand, om hvem Retslægeraadet har sagt, at han med sin „relative Klarhed“ ikke egner sig til at anbringes paa en Sindsygeanstalt. Han svarer i en Skrivelse af 5. November:

„I Anledning af Ministeriets Skrivelse til mig af 3. ds., hvori meddeles, at min Sag undersøges, at Undersøgelsen fremmes det mest mulige, og at det af Undersøgelsen vil afhænge, hvilken endelig Bestemmelse der tages om mine fremtidige Forhold, skal jeg først udtale, at denne Skrivelse jo aldeles ikke besvarer de i min Protestskrivelse rejste Spørgsmaal eller efterkommer min selvfølgelig Anmodning om at faa en Redegørelse for Ministeriets Hjemmel til at holde mig tilbage paa Vestre Fængsel. Jeg fatter overhovedet ikke, hvad der menes med, at min Sag fremdeles undersøges. Hvorledes kan en Beslutning om min Frihedsberøvelse tages, forinden Sagen er fuldt undersøgt, og uden at man i mindste Maade har givet mig Lejlighed til at udtale mig? Dette turde være en aldeles enestaaende Fremgangsmaade, mod hvilken jeg herved ganske specielt og paa det bestemteste protesterer. Jeg maa gentage mit Forlangende om *øjeblikkelig Løsladelse* og i benægtende Fald forlanger jeg nu, at Sagen *omgaaende indbringes for Domstolene*, hvilket formentlig mest passende bør ske ved Ministeriets Foranstaltning. Jeg skal tilføje, at der fra min Side vil blive rejst Krav om fuld Erstatning til mig for den Tort og Skade, som Ministeriets efter min Mening ganske uhjemlede Behandling af mig allerede har bevirket. — Jeg imødeser paa ny omgaaende Besvarelse.“

Man ser altsaa, at denne Mand med sin „relative Klarhed“ først har forlangt en Redegørelse, og da han ikke faar den,

siger han: Den opgiver jeg, da Ministeren ikke vil give mig den, men saa forlanger jeg Sagen indbragt for Domstolene, og saa gaar jeg ud fra, at Ministeren selv vil gøre det. Hvorledes svarer Ministeren nu paa denne Skrivelse af 5. November? Ministeren svarer i en Skrivelse af 17. November — Ministeriet er ikke saa hurtigt som Manden derude, men han har heller ikke saa meget at bestille, som Ministeriet har. (*Justitsministeren* [Steincke]: *Sundhedsstyrelsens Erklæring!*). Manden derude ved intet derom; han er afspærret fra Omverdenen, og han kræver at faa at vide, hvorledes Sagen ligger. Ministeren svarer i sin Skrivelse af 17. November: „I Anledning af Deres hertil indsendte Andragende skal man meddele, at man, forinden Standpunkt tages overfor dette, ikke har villet undlade at give Dem Lejlighed til at gøre Dem bekendt med de i Folketinget førte Forhandlinger angaaende Spørgsmaalet om Indespærring af Sædelighedsforbrydere, der er farlige for den offentlige Sikkerhed, hvorfor man hoslagt fremsender Udclip af Rigsdagstidendes stenografiske Referat af Forhandlingerne. Det tilføjes, at De, saafremt De maatte ønske det, vil kunne faa Lejlighed til mundtligt overfor Justitsministeren at fremstille, hvad De maatte have at anføre i Sagen.“ Efter at jeg havde læst dette Brev og set, at man sender ham Forhandlingerne, og at man vil diskutere Sagen med ham, saa kunde jeg forstaa, at det Indtryk, jeg havde haft af Manden — som en Person, der sad derude og befandt sig maaske nogenlunde godt, fordi han var deprimeret i Forvejen — ikke var rigtigt. Denne Skrivelse var af 17. November, og Manden svarer saa den 19. November — efter at han altsaa har bedt om en Redegørelse, som han ikke fik, og bedt om at maatte faa Sagen bragt for Domsrolene —: „I Anledning af Ministeriets Skrivelse af 17. ds. med vedlagt Referat af Rigsdagens Forhandlinger min Sag vedrørende skal jeg, efter at have gjort mig bekendt med Indholdet af samme, ikke undlade at meddele, at jeg paa det bestemteste maa fastholde mit tidligere fremførte Krav om at faa Lovligheden af den mig overgaaede Frihedsberøvelse prøvet for Domstolene. Da jeg agter at anlægge Sag mod Ministeriet, ansøger jeg herved om, at der maa blive bevilget mig, der er uformuende, fri Proces, og tillader mig at forvente Ministeriets Svar omgaaende.“ Han beder altsaa om fri Proces, idet han har opgivet den Mulighed, at Ministeren vilde bringe Sagen ind for Dom-